

PLA D'ACCIÓ DEL 13è Congrés

El 13è Congrés obre un nou cicle sindical que té el repte de reforçar la presència sindical i la participació de la classe treballadora catalana, diversa i plural, per millorar les seves condicions de vida i de treball. Així mateix, refermem la voluntat de treballar per un nou contracte social i per fer front al desafiament d'exercir el conflicte social en un món en procés de canvi, tant per l'efecte de les transicions ecològica, digital i demogràfica, com per l'auge de l'extrema dreta i la radicalització de la dreta clàssica.

La participació és un compromís de CCOO. Les estratègies per al pròxim mandat les hem debatut en la 3a Assemblea sindical oberta (ASO), i les 26 propostes més votades ja han estat incorporades al Pla d'acció, que s'ordena en 4 eixos i que continua incorporant aportacions al llarg de tot el procés congressual.

+ drets + democràcia
+ sindicat + respostes

MÉS DRETS: igualtat per a tothom,
cap a un nou contracte social

CCOO és crucial en la lluita per a la protecció social i la garantia de rendes, per a la defensa dels drets de ciutadania en l'estat del benestar i per a la lluita a favor de la igualtat per a tothom.

Enfortir la democràcia per conquerir la igualtat a través de l'accés universal a la cultura, promovent la memòria democràtica i la promoció de la llengua catalana al món laboral. La inclusió total de les persones amb diversitat funcional i la plena ciutadania de les persones migrants, lluitant contra l'explotació laboral, promovent l'accés a la regularitat i la seva participació política. Garantir mesures contra la discriminació de les persones LGTBI+. I, com a sindicat feminista, CCOO seguirem impulsant la igualtat, la corresponsabilitat en tots els àmbits i la lluita contra totes les formes de violència contra les dones.

Text:
Cristina Torre,
secretària d'acció
sindicals i
transicions justes

Protecció social i garantia de rendes.

La desigualtat és un perill per a la democràcia. Calen prestacions suficients i dignes que facilitin l'ocupabilitat de les persones aturades. I és necessari continuar preservant i millorant el sistema públic de pensions.

Treballarem per un nou model de finançament de Catalunya i per una reforma fiscal per fer front a la gestió pública dels serveis essencials, les polítiques educatives, sanitàries i de serveis socials de competència autonòmica. I defensarem el dret a l'habitatge com a cinquè pilar de l'estat del benestar.

MÉS TREBALL: redistribuir la riquesa, el temps i el poder

Perquè l'economia sigui eficient, sostenible i justa, no es pot deixar en mans d'uns mercats que responen a interessos i a poders poc representatius, sinó que aquesta s'ha d'enriquir amb la participació del treball organitzat. Cal democratitzar les empreses amb la nostra participació en les decisions estratègiques, i per això esdevé clau ampliar els drets sindicals i d'organització col·lectiva.

El diàleg social i la negociació col·lectiva

són instruments clau per conquerir drets i redistribuir la riquesa. Apostem per la participació en la negociació col·lectiva de les persones treballadores. Posar fi a la bretxa salarial exigeix un treball transversal d'acció sindical. Cal incorporar una mirada de gènere dins de les empreses, i la negociació de **plans d'igualtat** és una oportunitat per fer-ho possible.

Ocupació de qualitat. Tot i les millores de la reforma laboral, cal continuar avançant contra les precarietats laborals, com la intermitència i l'estacionalitat del treball, la parcialitat involuntària o la pobresa laboral, i cal prestar

atenció a noves realitats del treball, com el treball en plataformes digitals, entre d'altres.

Les polítiques d'ocupació han de perseguir la plena ocupació de qualitat. És cabdal, en aquest àmbit, la formació i la qualificació professional, garantint una oferta formativa adequada a les necessitats de la transformació del teixit productiu i de les persones, i que s'anticipi als canvis.

Salut laboral. La prevenció de riscos laborals que fan les empreses continua mostrant incompliments greus, i les conseqüències són accidents de treball, malalties professionals i altres problemes de salut com les malalties mentals. Calen canvis normatius i la implicació sindical per aconseguir treballs segurs i saludables.

Temps de treball. La jornada, amb el salari, és un dels factors clau en la disputa de rendes amb el capital. Si per a l'empresariat el temps és or, per a les persones treballadores el temps és vida.

Cal fer realitat la reducció legal de la jornada laboral a 37,5 hores setmanals sense pèrdua salarial, fins a arribar a la jornada legal de 35 hores, i que la negociació col·lectiva avanci cap a les 32 hores.

La reducció de la jornada és necessària per millorar la vida de les persones treballadores, però també per a la creació d'ocupació. I s'ha d'acompanyar amb polítiques de gènere.

MÉS DEMOCRÀCIA: respostes justes a la triple transició, una oportunitat

Assistim a un gran desplegament del pensament reaccionari. El món del treball, com a espai de socialització i amb capacitat de mobilització i diàleg, és una competència a aquests discursos individualistes i reaccionaris.

És essencial desenvolupar mecanismes d'**acció sindical internacional** per fer front a la globalització i per impulsar un rol diplomàtic de la Unió Europea. La **cooperació** i la **solidaritat** empoderen les organitzacions sindicals a països amb més vulneració de drets humans i laborals i violència antisindical.

Transició digital i ecològica. Cal reforçar, des de la negociació col·lectiva i l'acció sindical, l'anticipació al canvi i la participació als processos de digitalització a les empreses. I la resposta a l'emergència climàtica implica un canvi de model productiu, i els vectors principals són la transició energètica i l'economia circular. Apostem per una reindustrialització sostenible, la sostenibilitat social i ambiental de l'activitat turística, l'adaptació del sector agroalimentari i la centralitat dels sectors dels serveis i les cures. Així doncs, treballarem sindicalment totes les transformacions sectorials.

La transició demogràfica a Catalunya presenta reptes a conseqüència de la baixa natalitat, l'envelliment de la població i la migració. Es requereix una planificació estratègica i una adaptació de les polítiques públiques per garantir els drets i per fer front a les necessitats de tota la ciutadania. I és essencial desenvolupar **una nova estratègia de cures**.

Una resposta social per a la immigració.

La població catalana d'origen estranger ja representa el 26 % de la població assalariada, però la seva trajectòria laboral és l'eventualitat, l'atur i la irregularitat d'ingressos. CCOO no pot restar impassible davant d'aquesta situació i ha d'actuar per evitar la segmentació de la classe treballadora i dels seus drets en funció de l'origen de les persones. Hem de potenciar l'organització sindical dels treballadors i treballadores d'origen estranger.

Afavorir l'emancipació juvenil combatent les formes de precarietat laboral que pateixen els joves i impulsant polítiques públiques com un pacte per l'ocupació juvenil que faciliti l'FP dual com a opció formativa d'inserció al món laboral i un pla de xoc contra l'abandonament escolar, així com mesures específiques d'habitatge per a la gent jove.

Reivindiquem una transició justa, un futur sostenible, digne i amb drets per a tothom, i que garanteixi la inclusió i la cohesió social i territorial, més drets i justícia social i ambiental.

MÉS SINDICAT: una organització confederal més forta que integra, vertebra i cohesiona

CCOO de Catalunya, com a **sindicat de classe i nacional**, ha tingut en el seu caràcter **confederal** una característica valuosa, i ha estat consubstancial al nostre projecte sindical millorar i adaptar permanentment la dimensió organitzativa. Reforcem els òrgans de direcció representatius i operatius per executar decisions, fonamentades en processos deliberatius.

Millorar la densitat sindical a les empreses i el teixit productiu, créixer en afiliació i representativitat i promoure una major participació. Reforçar la presència del sindicat als centres de treball i als sectors d'alta precarietat laboral. Reforçar i dimensionar els sindicats intercomarcals. Assignar recursos prioritant la proximitat al conflicte i la coordinació amb totes les estructures implicades. I desenvolupar plans de treball concrets amb objectius.

Avançar-nos al repte tecnològic i digital, incorporant la cultura de les dades, així com **el compromís de la màxima transparència i rendició de comptes**. Fer una gestió eficaç, transparent i sostenible. I que la governança sigui compartida per seguir desplegant les polítiques de compliment normatiu.

Reforçar la Federació de Pensionistes i Jubilats, una nova manera de participar en l'organització, com a espai de lluita pel benestar i la dignitat de la gent gran, fomentant espais més flexibles de participació, assessorament i serveis ajustats a les necessitats pròpies.

Sindicat feminista. Hem de reforçar el compromís amb la igualtat i dotar de sentit i pràctica quotidiana i seguir reivindicant el feminisme com a valor propi des de la implicació del conjunt de l'organització.

La formació sindical és una eina de transmissió dels nostres valors i de creixement sindical per al desenvolupament de l'acció sindical als centres de treball i la formació de quadres. En l'àmbit sociopolític i de lideratge és clau per acompanyar les noves responsabilitats sindicals.

Acció Jove: l'eina per organitzar la joventut treballadora. Ha de ser una prioritat millorar la representació sindical jove i la seva participació a les estructures sindicals per influir, sensibilitzar i visibilitzar les seves problemàtiques.

Sindicat sociopolític: vertebrem les lluites socials i la construcció nacional. Reforcem el nostre caràcter sociopolític, esdevenint referent per als moviments i les organitzacions socials que comparteixen amb nosaltres reivindicacions de drets i llibertats de la ciutadania. Cal consolidar els locals sindicals al servei de l'afiliació i la ciutadania perquè siguin un punt de trobada on conflueixin reivindicacions laborals i socials. 📌